

opusdei.org

Bibliografi for presteårets budskap

Samling av tekstene som er nevnt som bibliografi i prelatens budskap for presteåret. For de tekster som ikke er tilgjengelige på norsk, vedlegges lenker til sidene på engelsk.

04.07.2009

PLOGFUREN (nr 499)

Du hevder at du litt etter litt begynner å forstå hva som menes med ”prestelig sinnelag”... Bli ikke

sint om jeg svarer at dine handlinger viser at du bare forstår det i teorien. – Hver dag skjer det samme for deg: om kvelden når det er tid for samvittighetsransakelse, er du lutter ønsker og gode forsetter. Om morgenen og kvelden når du arbeider er du lutter innvendinger og unnskyldninger.

Er det slik du lever ditt ”hellige presteskap og kan frembære åndelige ofre som Gud vil ta imot takket være Jesus Kristus”?

SMIEN (nr. 369)

Hvis du handler – lever og arbeider – overfor Gud, av kjærlighet og for å tjene, med et prestelig sinnelag selv om du ikke er prest, vil alle dine gjerninger få en ekte overnaturlig betydning som gir enhet til hele ditt liv og er kilden til all nåde.

NÅR KRISTUS GÅR FORBI (nr 79)

Ved prestevielsens sakrament har Gud vår Far gjort det mulig for noen troende, i kraft av det at Den hellige ånd på en ny og ufattelig måte er inngytt i dem, å motta et uutslettelig tegn i sjelen som får dem til å likne Kristus Presten slik at de kan handle i Jesu Kristi navn, i hans egenskap av å være hode for sitt mystiske legeme. Takket være det spesielle prestedømmet som skiller seg fra de troendes allmenne prestedømme, ikke bare i grad men også i vesen, kan de konsekrere Kristi legeme og blod, frembære det hellige messeoffer for Gud, gi tilgivelse for synder i det sakramentale skriftemålet og utøve sitt læreoppdrag *in iis quae sunt ad Deum*, i alt det og bare det som har med Gud å gjøre.

Derfor må presten utelukkende være en Guds mann og avvise fristelsen til å hevde seg på områder der de troende ikke trenger ham. Presten er

ikke psykolog, sosiolog eller antropolog: han er en annen Kristus, Kristus selv, med oppgaven å ta seg av sine brødres og søstres sjeler. Det ville være trist om presten, på en grunnvoll av menneskelig kunnskap som han bare vil kunne utvikle overflatisk og amatørmessig hvis han virkelig vier seg til sitt kall, uten videre skulle anse seg å ha rett til å fremstille seg som en ufeilbar autoritet i spørsmål om dogmatikk eller moralteologi. Det ville bare være et tegn på hans dobbelte uvitenhet, både i spørsmål om menneskelig og om teologisk kunnskap, selv om hans overfladiske ferniss av visdom skulle lykkes i å forlede noen lesere eller forsvarsløse tilhørere.

Det er allment kjent at visse kirkelige geistlige av i dag synes å ville skape en ny Kirke, der de forråder Kristus ved å bytte ut de åndelige målene – menneskenes, hvert enkelt

menneskes frelse – med timelige. Hvis de ikke overvinner denne fristelsen vil de forsømme utøvelsen av sin prestedtjeneste, de vil miste folkets tillit og respekt og forårsake en enorm ødeleggelse innen Kirken. Dessuten vil de urettmessig blande seg inn i de troendes og andre menneskers politiske frihet og derigjennom så forvirring i det sivile liv, og ved dette blir de farlige også på dette området. Prestevielsens sakrament er ment å skulle være en overnaturlig tjeneste for den viedes trosfeller, men visse synes å ville forvandle det til et verdslig redskap for et nytt tyranni.

PRESTER FOR ALLTID (Lenke til teksten på engelsk) LUMEN GENTIUM (Andre Vatikankonsils dogmatiske konstitusjon, nr. 10)

Herren Kristus, yppersteprest utvalgt blant menneskene (kfr. Heb. 5,1-5), gjorde det nye folk «til konger og

prester for sin Gud og Far» (Åpenb. 1,6; kfr. 5,9-10). De som mottar dåpen blir nemlig ved sin gjenfødelse og Den Hellige Ånds salving viet til å danne en åndelig bolig og et hellig prestedømme. Ved i alle deler å handle som kristne mennesker, bærer de frem åndelige offergaver og forkynner Hans helliggjørende kraft som har kalt dem ut av mørket og inn til sitt underfulle lys (kfr. 1. Pet. 2,4-10). Måtte da alle Kristi disipler, i det de holder fast ved bønnen og lovpriser Gud (kfr. Ap.gj. 2,42-47), bære seg selv frem som et offer, levende, hellig og Gud velbehagelig (kfr. Rom. 12,1). Måtte de overalt på jorden avlegge vitnesbyrd om Kristus og alltid være rede til å forklare seg når noen krever dem til regnskap for det håp de eier; det evige liv (kfr. 1. Pet. 3,15).

Mellom de troendes alminnelige prestedømme på den ene side, det ministerielle og hierarkiske

prestedomme på den annen, består der ikke bare en gradforskjell, men en vesensforskjell. De er ikke desto mindre gjensidig rettet mot hverandre. Begge har de nemlig del i, hver på sin, spesielle måte, Kristi ene prestedomme. Den som har del i det ministerielle prestedomme, former og styrer det prestelige folk i kraft av den myndighet han er blitt tildelt. Han konsekrerer det eukaristiske offer på Kristi vegne, og bærer det frem på vegne av hele Guds folk. De troende får på sin side aktiv del i nattverdssofringen i kraft av sitt kongelige prestedomme, og utøver dette prestedomme ved mottagelse av sakramentene, ved bønn og takksigelse, ved et hellig livs vitnesbyrd, ved selvfornektelse og ved en handlekraftig kjærlighet.

PRESBYTERORUM ORDINIS. Andre Vatikankonsil (lenke til den norske teksten) PASTORES DABO VOBIS. Johannes Paul II (lenke til den

**engelske teksten) HOMILIER OG
TALER. Benedikt XVI (lenke til de
engelske tekstene)**

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
bibliografi-for-prestearets-budskap/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/bibliografi-for-prestearets-budskap/)
(16.08.2025)